

Сборник съдебна практика

ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА СЪДА НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ
(едноличен състав)
18 юни 2013 година

Дело F-114/11

João Manuel Rodrigues Regalo Corrêa
срещу
Европейски парламент

„Публична служба — Възнаграждение — Семейни надбавки — Надбавка за образование —
Условия за предоставянето ѝ — Приспадане на получавана от други източници подобна
надбавка — Явно неоснователна жалба“

Предмет: Жалба, подадена на основание член 270 ДФЕС, приложим към Договора за ЕОАЕ по силата на член 106а от последния, с която г-н Rodrigues Regalo Corrêa иска, от една страна, отмяна на решението на Европейския парламент за приспадане от предвидената в Правилника за длъжностните лица надбавка за образование, изплащана на длъжностните лица, на размера на финансовата помощ, отпускана на неговия син от Документационния и информационен център за висше образование на Великото херцогство Люксембург (наричан по-нататък „CEDIES“), и от друга страна, отмяна на решението на Парламента за връщане на неоснователно платените суми

Решение: Отхвърля жалбата на Rodrigues Regalo Corrêa като явно лишена от каквато и да било правно основание. Осъжда г-н Rodrigues Regalo Corrêa да понесе собствените си съдебни разноски и да заплати съдебните разноски, направени от Европейския парламент.

Резюме

1. Длъжностни лица — Възнаграждение — Семейни надбавки — Надбавка за образование — Условия за прилагане на правилото за ненадрупване, предвидено в член 67, параграф 2 от Правилника в случай на получаване от други източници на подобни надбавки — Прилагане към люксембургското финансово обезщетение, предназначено за студентите — Допустимост

(член 67, параграф 1, буква в) и параграф 2 от Правилника за длъжностните лица]

2. Длъжностни лица — Възнаграждение — Семейни надбавки — Национални надбавки — Правило за ненадрупване

(член 67, параграф 2 от Правилника за длъжностните лица; членове 1—3 от приложение VII)

1. Само надбавките, които са сравними и които имат една и съща цел, са „подобни надбавки“ по смисъла на предвиденото в член 67, параграф 2 от Правилника за длъжностните лица правило за ненагрупване в областта на семейните надбавки. Решаващият критерий за квалифицирането на надбавката като подобна е целта, която се преследва от съответните надбавки.

В това отношение надбавката за образование, предвидена в член 67, параграф 1, буква в) от Правилника, и люксембургското финансово обезщетение, отпускано под формата на стипендии и кредити, което има за цел да предостави на студентите финансово подпомагане, за да им се даде възможност да посрещнат разходите си за образование и да се издържат по време на следването си, имат сходни цели, поради това че са предназначени да подпомогнат разходите за образование на детето, което е на издръжка на длъжностното лице.

Този извод не може да бъде оборен от обстоятелството, че бенефициерите по двете обезщетения не са едни и същи. Всъщност обстоятелството, че предвидената в Правилника надбавка е отпускана на длъжностното лице и че националното обезщетение се получава от детето или формално се предоставя на него, не е определящо, за да се прецени дали тези обезщетения са подобни по смисъла на член 67, параграф 2 от Правилника. Не е определящо и обстоятелството, че националната надбавка се отпуска на основание постоянното пребиваване на националната територия и следователно не е свързана със служебно правоотношение, за разлика от предвидената в Правилника надбавка за образование.

(вж. точки 38—40)

Позоваване на:

Съд — 13 октомври 1977 г., Gelders-Deboeck/Комисия, 106/76, точка 16; Emer-van den Branden/Комисия, 14/77, точка 15; 18 декември 2007 г., Weißenfels/Парламент, C-135/06 P, точка 89

Първоинстанционен съд — 10 май 1990 г., Sens/Комисия, T-117/89, точка 14; 11 юни 1996 г., Pavan/Парламент, T-147/95, точка 41

Съд на публичната служба — 13 февруари 2007 г., Guarneri/Комисия, F-62/06, точки 39, 40 и 42; 5 юни 2012 г., Giannakouris/Комисия, F-83/10, точка 37; 5 юни 2012 г., Chatzidoukakis/Комисия, F-84/10, точка 37

2. Съгласно член 67, параграф 2 от Правилника длъжностните лица, които получават семейни надбавки, са длъжни да декларират получаваните от други източници подобни надбавки. Тази разпоредба трябва да се тълкува в смисъл, че е от компетентност на институциите да решат дали декларираните от длъжностните лица или служители надбавки по силата на предвиденото в нея задължение са подобни или не на семейните надбавки, получавани на основание членове 1, 2 и 3 от приложение VII към Правилника.

(вж. точки 55 и 56)

Позоваване на:

Първоинстанционен съд — 6 март 1996 г., Schelbeck/Парламент, T-141/95, точки 38 и 39